

него на колѣнитѣ му и му иска прощеніе на грѣховетѣ си, въ сѣщото врѣме заповѣдва да посѣкжтъ тѣзи конто бѣхж послушали повелѣніята му, и тѣй размѣся прѣстѣпленіето съ покаяніе, звѣрството съ благодѣяніе. Единъ владыка му поискалъ попѣтницж (тескере) за да иде на областѣж си, а той му дава още и стражж отъ четыристотинъ души, флотицж отъ четырдесетъ ладійкы и платничкж съ петстотинъ жытицы. Графъ нѣкой си Аверсскый му поискува да му стори нѣкожж необходимж добринж за него и той му ж струва достолѣнно и на това още дава му придѣ нѣколко пѣстницы (юмруцы) въ гърбѣтъ и го испроважда съ тѣзь думы — Върви на Божѣтъ милость ! наричамъ тя князь Аверсскый.

Въ сѣщото врѣме подновява пакъ стражаритѣ и другаритѣ си. Избира за становищникъ нѣкого си Полита, който спечели сабѣжтъ си съ употребеніето на бравѣжтъ си. А за военачалникъ избира нѣкого си орѣжжарина Януарія Аннеза, простакъ нѣкой си славолюбецъ, страхливъ на сърце, юнакъ на уста и сплетникъ (интригантинъ), който прѣдаваше диктатора, на когото искаше да стане намѣстникъ.

Най-послѣ яхнжлъ на конь и съ обнаженж сабѣж тичаше низъ градѣтъ та събаряше и обаряше все що му ся испрѣчаше, като прогласяваше конто срѣшняше съвиновници на Мадалони, като ги прѣдаваше на мѣкы, на бѣсило, или на бравѣжтъ на главортѣцѣтъ.

Историцитѣ присмѣтнуватъ да сж паднжли въ този день на лудуваніето Мазаніелово до хылядж и петстотинъ души а четырьтѣ-стотинъ хыляды жители на градѣтъ, замразнжли отъ страхъ испозаторихж ся въ къщата си, или ся разбѣгахж или ся покорихж на вситѣ своеправицы на лудующій мѣчителъ.

Дванадесетый Юлія и шестый день на вѣстаніето останж червентъ въ паметѣж на Неаполитанцѣтъ, и негова-та исторія по прѣданіе ся приказва и до днесъ още.